

Resolució 157/2018, de 29 de juny**Número d'expedient de la Reclamació:** 95/2018**Administració reclamada:** Consell Comarcal del Maresme**Informació reclamada:** Oferta de l'empresa seleccionada per formar una empresa mixta dedicada a serveis de neteja, per part del representant legal dels treballadors que hi queden subrogats.**Sentit de la resolució:** Estimació

Resum: Les al·legacions oposades a l'accés per l'empresa CESPÀ invoquen, en uns casos, "secret tècnic i comercial", sense precisar ni tan sols mínimament quines dades concretes podrien tenir aquesta consideració d'acord amb el requisits establerts per l'article 2 de la Directiva 2016/943. El segon motiu en què l'empresa al·legant justifica la condició de confidencialitat és el fet que la informació aportada en l'oferta està basada en el seu coneixement tècnic i la seva experiència, cosa que tampoc justifica adequadament que no sigui informació coneguda o accessible per part de persones introduïdes en els cercles en què s'utilitza aquesta informació, ni que tingui un valor comercial precisament per ser secreta, tal i com requereix aquell article. Cal diferenciar entre el que és informació relacionada amb l'activitat de l'empresa i amb el coneixement que té del sector, del servei o del negoci al qual es dedica, d'allò que pot ser considerat com a secret comercial o informació confidencial. L'empresa no ha justificat quin és el perjudici en els seus interessos econòmics que es pugui derivar de l'accés del representant legal de les persones treballadores al contingut de l'oferta. Igualment, el CCM no ha ponderat adequadament al cas la concurrència dels límits al·legats, considerant especialment la legitimació de la persona reclamant i la finalitat de l'accés que reclama. La finalitat i la justificació de l'excepció al règim de transparència dels procediments contractuals de la informació que tingui la consideració de confidencial és evitar que els competidors puguin obtenir il·legítimament, per aquesta via, una millor posició competitiva, finalitat que no és aplicable al cas considerant que l'accés no el demana un licitador o una empresa que pugui ser, en un procediment futur, competidora de l'empresa al·legant. L'òrgan contactant no està vinculat ni obligat a secret per la sola declaració de confidencialitat al·legada pel licitador, sinó que li correspon revisar-ne l'adequació. Tenint en compte que el deure de secret dels òrgans contractants en relació amb la informació declarada confidencial en el moment de l'oferta regulat a l'article 133 LCSP s'estableix "sens perjudici de la legislació vigent en matèria de dret d'accés a la informació pública", no es pot oposar el deure de reserva amb caràcter absolut i exclouent a l'accés, sense ponderar casuísticament que el dret de confidencialitat del contractista hagi de prevaldre sobre el dret d'accés a la informació. Considerant que l'empresa afectada ha formalitzat l'oposició a l'accés durant el procediment, el CCM demorarà l'accés a la informació reclamada i estimada fins al moment de la fermesa d'aquesta Resolució.

Paraules clau: Consell Comarcal. Representant dels treballadors. Contractes. Reclamació contra estimació parcial. Límits. Confidencialitat. Secret comercial. Trasllat. Al·legacions. Oposició de tercers afectats. Suspensió de l'execució.

Ponent: Elisabet Samarra i Gallego

Antecedents

1. El 26 de març de 2018 entra a la GAIP la Reclamació 95/2018, presentada en representació d'un representant legal de les persones treballadores de l'empresa TGV Residus del Maresme SL

(RESMAR) contra el Consell Comarcal del Maresme (CCM), en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 4 de desembre de 2017 la persona reclamant, actuant en nom del representant legal de les persones treballadores de l'empresa TGV Residus del Maresme SL (RESMAR), demana a la Direcció d'aquesta empresa la documentació següent: *l'oferta guanyadora per a la selecció d'un soci privat per tal de procedir a la constitució d'una societat d'economia mixta, 49% de capital comarcal i 51 % de capital privat, destinada a la implantació i gestió d'un nou servei delegat de recollida de residus municipals, gestió de deixalleries fixes i mòbils i la prestació dels serveis accessoris de neteja viària i neteja de platges als municipis de la comarca del Maresme que hagin delegat aquests serveis, així com les futures incorporacions al dit servei*". S'aclareix en el mateix escrit que el que es demana com a oferta és el document (contracte entre l'empresa i l'Administració) on es regulen aspectes que poden tenir incidència en el personal adscrit al servei (condicions salarials, formació, prevenció de riscos, modalitats de contractació, organització dels serveis, maquinària, etc.), tant en el personal subrogat, com en el de nova contractació, al qual representa la persona reclamant. La petició d'informació es demana a l'empara de l'article 64 de l'Estatut dels Treballadors i amb la finalitat de realitzar les tasques pròpies com a representant legal dels treballadors de l'empresa RESMAR.
3. El 21 de desembre de 2017 la persona reclamant, després d'invocar l'LTAIPBG, adreça al Consell Comarcal del Maresme (CCM) una sol·licitud de la mateixa informació que prèviament havia demanat a l'empresa (antecedent 2): *l'oferta guanyadora en el concurs públic realitzat per a la selecció d'un soci privat per tal de procedir a la constitució d'una societat d'economia mixta participada per capital comarcal en un 49%, destinada al servei de recollida de residus municipals i neteja de platges als municipis que hagin delegat la gestió d'aquests serveis en el CCM, adjudicat a l'empresa RESMAR*. La reclamació es considera formulada contra la desestimació parcial d'aquesta sol·licitud.
4. El 29 de gener de 2018, el CCM va aprovar el Decret 2918/40 que resolva prorrogar en quinze dies el termini per resoldre la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent anterior, en atenció al volum i complexitat de la documentació demanada. En aquesta resolució es fa esment a que s'hauria fet prèviament el trasllat de la sol·licitud a l'empresa afectada, CESPÀ, donant-li deu dies perquè pugui fer al·legacions, i conseqüent suspensió del termini per resoldre, en aplicació del previst per l'article 31 LTAIPBG; també es fa referència a què CESPÀ hauria presentat amb data

- 10 de gener un escrit invocant la confidencialitat que limitaria l'accés a part de la informació de l'oferta reclamada (que no s'hi detalla).
5. El 7 de febrer de 2018, el CCM mitjançant el Decret 63/2018, va resoldre estimar parcialment les al·legacions formulades per CESPÀ i la va requerir a motivar quins aspectes de l'apartat 1.3 de la seva plica eren secrets, així com quina part de la documentació de la plica corresponent als criteris avaluable de forma automàtica (els preus) havien de tenir la condició de secrets. Amb data 15 de febrer l'Ajuntament va rebre l'aclariment de l'empresa CESPÀ motivant el caràcter confidencial de l'apartat 1.3 de la seva plica.
 6. El 21 de febrer de 2018 el CCM resol estimar parcialment la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 2. La informació en relació amb la qual es desestima l'accés, acceptant les al·legacions en contra presentades per CESPÀ, és la següent, inclosa al sobre 2 de la plica ("criteris avaluable mitjançant judici de valor"):
 - a. Document 1: Pla de negoci de la societat
 - apartats 1.1 (Programa comercial)
 - apartat 1.2 (Imputació de costos)
 - apartat 1.3 (Pla d'inversions)
 - b. Document 3: Solució tècnica:
 - apartat 3.1 (Estudi territorial)
 - apartat 3.4 (Deixalleries)
 - apartat 3.6 (Criteris d'homogeneïtzació dels serveis)
 - c. Document 4: Pla d'explotació:
 - Apartat 4.1 (Pla d'explotació)
 - Apartat 4.2 (Gestió de la informació)
 - Apartat 4.3(Sistema de comunicació)
 7. El 28 de febrer de 2018 el CCM lliura a la persona reclamant la informació estimada, en format electrònic.
 8. La Reclamació 95/2018, presentada el 15 de març de 2018, assenyala que només se li ha facilitat part de la informació sol·licitada, i no afegeix cap motivació o justificació addicional.
 9. El 27 de març de 2018 la GAIP comunica la Reclamació 95/2018 al CCM i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels

antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana que designi la persona que ha de representar el CCM en el procediment de mediació demanat per la persona reclamant.

10. El 10 d'abril de 2018 la GAIP sol·licita a la persona reclamant que motivi quina és la finalitat de l'accés que es reclama, a fi de poder ponderar adequadament si ha de prevaldre el seu dret d'accés sobre el dret de l'empresa adjudicatària a la confidencialitat de la informació que se n'ha exclòs, i la persona reclamant ho justifica així: *“saber fins a quin punt pot afectar als treballadors i treballadores subrogats per a realitzar aquest servei, ja que és evident que depenent del que en l'oferta guanyadora d'aquest contracte s'hagi acordat, es poden incomplir certes obligacions legals envers les persones treballadores”* i afegeix que *“hi ha un apartat de la informació no entregada que només per el seu títol, és amb l'únic que amb puc basar, crec que pot afectar directament als treballadors i treballadores: 3.6 CRITERIS D'HOMOGENEÏTZACIÓ DELS SERVEIS. 4.1 PLA EXPLOTACIÓ”*
11. El 12 d'abril de 2018, la GAIP va trametre a l'empresa CESPÀ la Reclamació 095/2018 per tal de saber si, en qualitat de tercer afectat en els seus interessos i part en el procediment de sol·licitud, estaria interessada en participar en el procediment de mediació. En la mateixa data, CESPÀ confirma la voluntat de participar en la mediació.
12. El 19 d'abril de 2018, té entrada a la GAIP l'informe que exposa el posicionament del CCM en relació amb l'accés reclamat. L'informe exposa que CESPÀ hauria al·legat en relació amb la informació continguda als criteris avaluable de forma automàtica, que *“aquest apartat conté informació sobre preus d'equips, que formen part d'acords comercials privats de CESPÀ amb els seus proveïdors. A més, conté informació sobre preus unitaris de servei, propis de CESPÀ i fruit de la seva experiència i coneixement formant part del seu secret tècnic i comercial”*. Igualment, pel que fa a la part de l'oferta de CESPÀ avaluable mitjançant criteris subjectes a judici de valor, l'empresa hauria declarat confidencials per constituir el *know how* de l'empresa, els documents i apartats següents, amb la justificació que es transcriu:
 - a. *Document 1 Pla de negoci*
 - *apartats 1.1 programa comercial: “En aquest apartat es descriu la gestió comercial i de desplegament de servei que CESPÀ desenvoluparà en la gestió de l'empresa mixta i està basada en l'experiència i coneixement propi de CESPÀ. El coneixement adquirit per CESPÀ en la gestió d'empreses mixtes es considera un aspecte comercial i que forma part del seu secret tècnic i comercial”*
 - *apartat 1.2 imputació de costos: En aquest apartat es proposa la sistemàtica d'imputació de les despeses als Ajuntaments segons els serveis que s'hagin delegat. Aquesta sistemàtica està basada en el coneixement i experiència*

adquirits per CESPÀ en la gestió d'altres empreses mixtes en les que CESPÀ forma part, i per tant, es consideren aspectes confidencials.

- *Apartat 1.3 Pla d'inversions: En aquest apartat es detalla la proposta d'inversions per a cadascuna de les fases de desplegament segons el servei justificat i dissenyat per CESPÀ. CESPÀ considera que les dades d'aquest capítol són confidencials i que formen part del seu secret tècnic i comercial.*

b. Document 3 Solució tècnica:

- *Apartat 3.1 estudi territorial, 3.4 Deixalleries: Aquest apartat conté l'estudi territorial de la Comarca del Maresme i de les seves deixalleries amb la consideració de la situació actual i les solucions proposades. CESPÀ considera que les dades aportades en les solucions proposades són confidencials ja que estan basades en el coneixement i l'experiència de CESPÀ en la comarca del Maresme i en altres empreses mixtes.*
- *Apartat 3.6 Criteris d'homogeneïtzació dels serveis: És objecte d'aquest document presentar els criteris d'homogeneïtzació dels serveis i les polítiques de racionalització de costos que es duran a terme i que seran la base per a la gestió de la Societat. Aquesta proposta està basada en el coneixement i experiència adquirits per CESPÀ en la gestió d'altres empreses mixtes en les que CESPÀ forma part i, per tant, es consideren aspectes confidencials.*

c. Document 4 Pla d'explotació:

- *Apartat 4.1 Pla d'explotació: Aquests apartats inclouen informació sobre els rendiments de CESPÀ que formen part del seu coneixement tècnic i la seva experiència, i es consideren confidencials.*
- *Apartat 4.2 gestió de la informació i apartat 4.3 sistemes de comunicació: Aquests apartats inclouen informació sobre els sistemes i software propis incorporats al contracte. CESPÀ considera que les dades d'aquest capítol són confidencials i que formen part del seu secret tècnic i comercial"*

Un informe encarregat per l'Ajuntament a un assessor extern en matèria de contractació, que consta a l'expedient i en el què es basa la seva Resolució, considera que els preus unitaris no poden ser considerats confidencials, atès que van ser objecte de lectura en sessió pública, i pel que fa Pla d'Inversions, considera que l'empresa no ha motivat suficientment la seva confidencialitat. A la vista d'això, el CCM va traslladar a CESPÀ la necessitat que motivés més el caràcter confidencial del Pla d'Inversions, i l'empresa ho va fer en aquests termes "el Pla d'Inversions de CESPÀ és fruit dels Acords Marcs que l'empresa disposa amb els diferents proveïdors de maquinària i vehicles i que s'han anat aconseguint gràcies a l'esforç i treball del departament comercial de l'empresa. Aquests acords es poden alterar en cas que la competència sigui coneixedora dels preus dels vehicles i maquinària i, per tant, perjudicar la relació entre

CESPA i els proveïdors. L'informe jurídic de l'Ajuntament fa un seguit de consideracions normatives i jurisprudencials sobre els requisits que han de concórrer per considerar confidencial informació contractual, entre els quals, l'interès objectiu de naturalesa econòmica basat en què la revelació de la informació debiliti la competitivitat i la posició de l'empresa que invoca la confidencialitat respecte de les competidores o li causi un dany econòmic, i assenyala també que la Directiva 2016/943 del Parlament i del Consell, de 8 de juny de 2016, en el seu article 5, preveu que es pugui exceptuar l'empara dels secrets industrials o comercials quan concorrin altres interessos legítims, com el de la transparència o el dret d'accés a la informació, però fa constar que, tanmateix, aquesta normativa europea no ha estat encara transposada a dret intern, i per això, conclou *"davant d'aquesta disjuntiva, i a manca d'un millor criteri, el president del Consell Comarcal va optar per donar per bona la motivació del caràcter confidencial de part de la plica presentada per CEPSA, COMPAÑÍA ESPAÑOLA DE SERVICIOS PÚBLICOS AUXILIARES, SA (document 22) i denegar l'accés d'aquesta a l'interessat de conformitat amb els documents que obren en l'expedient"*. L'informe s'acompanya de l'expedient complet relatiu a la sol·licitud d'accés a la informació pública tramitada pel CCM i del Decret del President número 2018/182, de data 18 d'abril de 2018, mitjançant el qual s'identifica a la persona jurídica afectada per l'accés reclamat, a la persona responsable de la tramitació d'aquesta reclamació i d'executar la resolució de la GAIP que posi fi al procediment, així com a les persones que representaran al CCM en el procediment de mediació.

13. El 29 de maig té lloc a la seu d'aquesta Comissió la sessió de mediació celebrada entre la representació del CCM, la representació de CEPSA com a empresa afectada per l'accés a la informació, i la persona reclamant. Davant la impossibilitat d'assolir un acord entre les parts, el vocal mediador va signar un acte de finalització del procediment de mediació, que suposa la continuació de la tramitació d'aquesta reclamació pel procediment ordinari amb resolució.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i admissibilitat de la reclamació

L'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) estableix que les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública poden ser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la GAIP.

L'objecte de la reclamació és informació pública, de conformitat amb la definició que en fa l'article 2.b) LTAIPBG.

La reclamació reuneix els requisits formals establerts per l'LTAIPBG i pel Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Manca d'acord assolit en el procediment de mediació

La persona reclamant va optar perquè se seguís en la tramitació de la reclamació el procediment de mediació previst a l'article 42.2 LATIPBG i els articles 36 a 41 RGAIP.

Considerant que la reclamació es presenta contra l'estimació parcial de la sol·licitud i que la desestimació de part de la informació es justifica per part del CCM en les al·legacions en contra presentades per l'empresa afectada per l'accés, la GAIP va convidar CESPÀ a participar en la mediació, d'acord amb l'article 42.3 LTAIPBG.

La sessió de mediació celebrada a la GAIP amb tres representants de l'empresa CESPÀ, tres representants del CCM i la part reclamant, el 29 de maig de 2018, no va permetre albirar la possibilitat de finalitzar el procediment amb acord unànim de les parts, considerant que els representants de l'empresa es van refermar en la seva oposició a l'accés, al·legant que no contenia cap tipus de previsió que afectés al personal de l'empresa representada per la persona reclamant i que es tractava d'informació afectada per la confidencialitat invocada, i que la persona reclamant no es va donar per satisfeta amb això i va insistir en accedir a la informació.

D'acord amb l'article 37.5 RGAIP, la persona mediatadora, a la vista de la inamobilitat de les posicions enfrontades que feia impossible assolir un acord unànim, va donar per acabada la mediació informant a les parts de l'inici del procediment de resolució, d'acord amb l'article 42.6 LTAIPBG i l'Apuntat 15.d del Manual de mediació de la GAIP.

3. Sobre la confidencialitat de l'oferta i el dret d'accés a la informació

L'avaluació del dret d'accés que es reclama s'ha de fer aplicant l'LTAIPBG, per bé que per donar contingut a la confidencialitat al·legada per l'empresa, o al deure de secret de l'òrgan de contractació oposat pel CCM, en tant que límits a l'accés regulats al seu article 21, caldrà acudir a la legislació de contractes del sector públic que l'estableix, i encara a la jurisprudència i el dret europeu.

La Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic (LCSP) regula al seu article 133 el deure reserva dels òrgans de contractació en relació amb la informació que els licitadors, en el moment de presentar la seva oferta, hagin designat com a confidencial. Aquesta disposició s'emmarca en la regulació de les condicions de publicitat i transparència del procediment d'adjudicació de contractes i està concebuda com una excepció a la publicitat del procediment, tot preveient-se

explícitament que en cap cas es pot declarar confidencialitat de la totalitat de l'oferta ni es pot impedir *“la divulgació pública de parts no confidencials dels contractes subscrits, com ara, si s'escau, la liquidació, els terminis finals d'execució de l'obra, les empreses amb les quals s'ha contractat i subcontractat, i, en tot cas, les parts essencials de l'oferta i les modificacions posteriors del contracte”*.

Certament, l'LCSP, en vigor només des de fa dos mesos, no era aplicable als contractes licitats i adjudicats anteriorment, però tanmateix és cert que, als efectes del que aquí interessa (quina informació pot considerar-se confidencial i quin és l'efecte que sobre l'accés pot tenir la declaració de confidencialitat del licitador en el moment de fer l'oferta) la legislació no presenta canvis substancials. La confidencialitat de les ofertes per als contractes subscrits abans de l'entrada en vigor de l'LCSP, el 9 de març de 2018, es trobava regulada a l'article 140.1 del Text Refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Decret legislatiu 3/2011, d'11 de novembre (TRLCSP) i abans encara en l'article 124.1 de la Llei 30/2007, de 20 d'octubre de contractes del sector públic, que l'informe del CCM assenyala com a llei aplicable al contracte sobre el qual es demana tenir accés, és de suposar que per ser la vigent en el moment de fer-se la licitació. En aquestes regulacions es preveia que, *“sens perjudici de la publicitat de l'adjudicació i la informació que s'ha de donar als candidats i als licitadors, els òrgans de contractació no poden divulgar la informació facilitada pels empresaris que aquests hagin designat com a confidencial; aquest caràcter afecta, en particular, els secrets tècnics o comercials i els aspectes confidencials de les ofertes”*.

L'LCSP introdueix dues modificacions significatives a aquesta regulació: d'una banda, afegeix a la informació que fins aleshores estava afectada per la confidencialitat (secrets tècnics i comercials i aspectes confidencials de les ofertes) una tercera categoria genèrica: *“qualsevol altra informació amb un contingut que es pugui utilitzar per falsejar la competència, ja sigui en aquest procediment de licitació o en altres de posteriors”*. Aquesta incorporació assenyala clarament quina és la veritable finalitat del precepte: evitar que el dret d'accés a informació sobre procediments contractuals pugui ser utilitzat per conèixer secrets comercials o industrials o apropiar-se indegudament del *know how* dels competidors, falsejant així les condicions de lliure competència, bé en el mateix procediment o en un de futur. En tot cas, aquesta ampliació dels aspectes que poden considerar-se secrets que conté l'LCSP no seria aplicable a la declaració de confidencialitat feta en el moment de la licitació, si com sembla aquesta llei no era aleshores vigent.

La segona innovació de l'LCSP la trobem en l'inici de l'article, quan es disposa que aquest deure de reserva dels òrgans de contractació en relació amb la informació declarada confidencial pels licitadors en el moment de presentar l'oferta s'estableix *“sens perjudici del que disposa la legislació vigent en matèria d'accés a la informació pública”*. Aquesta previsió suposa la transposició de l'article 21.1 de la Directiva 2014/24/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014 i resulta, a més, obligada arran de la incorporació al dret intern de la legislació reguladora de la transparència, accés a

la informació pública i bon govern, i és aplicable i ha de ser tinguda en compte en aquesta Resolució, ja que es projecta no sobre la declaració de confidencialitat del procediment contractual anterior, sinó sobre el dret d'accés que ara s'avalua. Per tant, per expressa previsió de la legislació de contractes del sector públic vigent, el règim d'accés a la informació declarada confidencial per un licitador s'ha de regir per l'LTAIPBG en casos, com aquest, en què el dret d'accés no s'exerceix per un licitador en el marc d'un procediment obert de contractació. Caldrà veure, doncs, si el secret comercial o la confidencialitat declarada per l'empresa en relació amb la seva oferta pot actuar com a límit a l'exercici del dret d'accés a la informació d'acord amb la seva pròpia regulació, l'LTAIPBG.

L'LTAIPBG preveu en el seu article 21.1.c l'eventual limitació del dret d'accés a informació afectada pel secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública (en aquest cas, el de contractació), condicionat a que el secret o la confidencialitat estiguin expressament establerts per una norma amb rang de llei, que en aquest cas seria la legislació reguladora de la contractació pública (concretament, el CCM afirma que és aplicable al contracte l'oferta del qual es reclama la Llei 39/2007, de contractes del sector públic, en el seu article 124.1). També podria resultar aplicable al cas el límit derivat de la propietat industrial (art. 21.1.g LTAIPBG), lligat al concepte de secret industrial de caràcter tècnic o tecnològic, o a desenvolupaments propis que siguin fruit de la recerca i la innovació realitzada per l'empresa. Caldrà comprovar si concorren en aquest cas.

Per a que una informació es pugui considerar "secret comercial", cal que reuneixi els requisits (tots ells, i no només algun) que s'establien ja a l'Acord sobre les Aspectes dels Drets de Propietat Intel·lectual relacionats amb el Comerç (ADPIC), adoptat en el marc de l'Organització Mundial del Comerç (OMC), en el seu article 39 (requisits que han estat recollits literalment a l'article 2.1 de la Directiva (UE) 2016/943, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, relativa a la protecció dels coneixements tècnics i la informació empresarial no divulgats (secrets comercials) contra la seva obtenció, utilització i revelació il·lícites (en endavant, Directiva 2016/943). L'article 39 de l'Acord ADPIC estableix que: "*Las personas físicas y jurídicas tendrán la posibilidad de impedir que la información que esté legítimamente bajo su control se divulgue a terceros o sea adquirida o utilizada por terceros sin su consentimiento de manera contraria a los usos comerciales honestos, en la medida en que dicha información:*

- a) sea secreta en el sentido de que no sea, como cuerpo o en la configuración y reunión precisas de sus componentes, generalmente conocida ni fácilmente accesible para personas introducidas en los círculos en que normalmente se utiliza el tipo de información en cuestión; y*
- b) tenga un valor comercial por ser secreta, y*
- c) haya sido objeto de medidas razonables, en las circunstancias, para mantenerla secreta, tomadas por la persona que legítimamente la controla"*

Per bé que la Directiva 2016/943 no estigui encara transposada, com objecta el CCM, tot i que la data final per a l'obligada transposició hauria finalitzat el 9 de juny passat (s'està tramitant al Congrés dels Diputats el Projecte de Llei de secrets empresarials, BOE 23-1, sèrie A, d'1 de juny de 2018, núm. de tramitació 121/000023) el cert és que la jurisprudència europea i interna és clara en acceptar la necessitat que concorrin aquests requisits i que siguin adequadament justificats per part de l'empresa. Així ho ha declarat reiteradament el Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals, entre d'altres, en la Resolució 196/2016, d'11 de març de 2016, que establia que els requisits per a qualificar de confidencial la documentació presentada eren: *“a) que comporte una ventaja competitiva para la empresa, b) que se trate de una información verdaderamente reservada, es decir, desconocida por terceros, c) que represente un valor estratégico para la empresa y pueda afectar a su competencia en el mercado y d) que no se produzca una merma en los intereses que se quieren garantizar con los principios de publicidad y de transparencia”*. Més recentment encara, la Resolució 58/2018, de 19 de gener de 2018 (Recurs 1324/2017) del mateix Tribunal, establia que *“para que puedan ser sacrificados el principio de transparencia y el derecho de defensa de los licitadores a favor del deber de confidencialidad configurado con arreglo al artículo 140 TRLCSP [regulat ara a l'article 133 LCSP] es necesario que los licitadores que invocan tal deber justifiquen suficientemente que la documentación aportada es verdaderamente confidencial, justificación que debe ser revisada por el propio órgano de contratación, que es el competente para decidir si efectivamente concurre dicho carácter, sin que en ningún caso pueda invocarse la misma de forma general a toda la documentación que constituye la oferta del licitador.*

Doncs bé, en aquest cas no queda justificat ni en les al·legacions per part de l'empresa ni en la resolució del CCM, que en la informació que es declara confidencial o afectada per secret comercial hi concorri cap dels requisits necessaris per poder qualificar-la com a tal.

D'altra banda, cal tenir en compte que l'LTAIPBG no preveu específicament com a límit al dret d'accés el relatiu a la protecció dels interessos econòmics i comercials establert per l'article 14.1.h de la Llei estatal bàsica 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), si bé podria tenir eficàcia directa davant les administracions catalanes si l'invoquen persones jurídiques privades, en tant que dret declarat a favor seu per l'ordenament bàsic estatal, com ha argumentat la GAIP a la Resolució de 28 de setembre de 2016, sobre la Reclamació 119/2016 (FJ 5), al Dictamen 1/2016 (FJ 2) i, més recentment, a la Resolució 153/2017, de 26 de juliol. En tot cas, cal tenir present que correspon també a l'empresa afectada que s'oposa a l'accés justificar adequadament i suficientment el dany que infligiria l'accés als seus interessos empresarials o a la seva estratègia comercial, i que ha d'aplicar amb caràcter restrictiu aquest concepte. Així ho estableix la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de 13 de gener de 2017 (Assumpte T-189/14 ECLI:EU:T:2017:4) determinant que per a aplicar una excepció al règim d'accés públic als documents previst al Reglament 1049/2001, de 30 de maig, sobre l'accés del públic als documents de

la Comissió, del Parlament i del Consell Europeu, i concretament, per aplicar l'excepció relativa a la protecció dels interessos comercials de les persones jurídiques, *"resulta necesario demostrar que los documentos controvertidos contienen elementos que pueden, con su divulgación, perjudicar a los intereses comerciales de una persona jurídica "* i que correspon a l'empresa que vol excloure de l'accés la informació *"indicar en qué revestían dichos datos un carácter confidencial"*. Doncs bé, en aquest cas no queda justificat, ni tan sols mínimament, per part de l'empresa que s'oposa a l'accés, quin seria el dany en els seus interessos comercials que li ocasionaria l'accés que es reclama.

Finalment, l'informe de l'Ajuntament apunta cap al límit regulat a l'article 21.1.g relatiu al secret professional, considerant que l'article 133 LCSP els imposa, com a òrgan de contractació, l'obligació de no divulgar la informació que hagi estat declarada com a confidencial per l'empresa en el moment de formalitzar la seva oferta, i fins i tot el CCM fa referència a la tipificació com a delictes de la revelació de secrets regulada als articles 199 a 210 del Codi Penal (Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre). No es fa cap referència, tanmateix, ni per part de l'empresa ni per part del CCM, a que s'acompleixi amb el requisit que la declaració de confidencialitat de tots els documents que ara es vol excloure de l'accés s'hagués fet en el moment de l'oferta, ja que no resultaria acceptable que la declaració de confidencialitat inicialment formulada s'ampliés ara, arran de la sol·licitud, a documentació que aleshores no va ser declarada confidencial. En tot cas, cal recordar que la declaració de confidencialitat de l'empresa no és vinculant per a l'òrgan de contractació administratiu, tal i com ja va establir la Junta Consultiva de Contractació Administrativa l'any 2013, en l'Informe 11/2013, de 26 de juliol, en dir que *"l'òrgan de contractació pot decidir, després de fer la valoració corresponent, que difondre determinada informació pot perjudicar els interessos legítims de l'empresa adjudicatària o de la competència lleial entre les empreses; però també pot considerar que no existeixen motius suficients per protegir una determinada informació"*, criteri ratificat en informes posteriors i recollit en la "Guia per a la redacció dels plecs de clàusules administratives particulars dels contractes de serveis subjectes a regulació harmonitzada –procediment obert– (actualitzada a juliol de 2017)" de la Secretaria Tècnica de la Junta esmentada, afirmant que *"correspon a l'òrgan de contractació valorar, davant d'una sol·licitud d'accés o vista de determinada documentació, si la qualificació de confidencial és adequada i, en conseqüència, decidir sobre l'accés o la vista de dita documentació, prèvia audiència de l'empresa o les empreses licitadores afectades"*. Per tant, l'òrgan contactant no està vinculat ni obligat a secret per la sola declaració de confidencialitat al·legada pel licitador, sinó que li correspon revisar-la d'acord amb els requisits esmentats anteriorment; a més, tenint en compte que el deure de secret regulat a l'article 133 LCSP s'estableix *"sens perjudici de la legislació vigent en matèria de dret d'accés a la informació pública"*, tampoc no el pot oposar amb caràcter absolut i excloent a l'accés a aquesta informació sense ponderar casuísticament i motivar raonadament que el dret de confidencialitat del contractista hagi de prevaldre sobre el dret d'accés a la informació.

Cal recordar, en aquest sentit, que la relació de límits de l'article 21 LTAIPBG, a l'igual que la que fa l'article 14 LTAIPBGE, no suposa un catàleg de matèries excloses automàticament del cabal d'informació pública a la què es pot accedir, sinó que es configura com una relació d'interessos o drets la protecció dels quals, eventualment, pot limitar totalment o parcialment el dret d'accés en la mesura en què el coneixement o la divulgació de la informació els perjudiqui i es consideri que mereixen millor protecció. Per ponderar la seva eventual aplicació al cas concret, cal avaluar el dany que l'accés infligiria a aquest interès protegit pel límit (la confidencialitat o la protecció del secret comercial, com a mecanisme per preservar els interessos econòmics de l'empresa i evitar que resulti perjudicada o que es pugui falsejar la lliure competència en futurs procediments), i considerar si existeix un interès públic en la divulgació de la informació que hagi de prevaldre, considerant la rellevància de la informació per a la finalitat genèrica de la transparència (el retiment de comptes i el control de la gestió pública i dels procediments contractuals) i particularment per a la finalitat que motiva l'exercici del dret d'accés, si es coneix (en aquest cas, l'exercici de les funcions de representant legal de les persones treballadores de l'empresa, en què la persona reclamant fonamenta el dret a conèixer si les condicions de l'oferta de l'empresa contractada com a *partner* pel CCM per configurar l'empresa pública prestadora dels serveis de neteja pot afectar les condicions de treball del personal que hi queda subrogat). D'acord amb això, l'Administració reclamada, i aquesta Comissió en revisió dels seus actes, té l'obligació de ponderar casuísticament l'aplicació dels límits anteriors i justificar els motius pels quals els aplica (art. 20.3 LTAIPBG) en la resolució que adopti, interpretant-los sempre restrictivament en benefici del dret d'accés (art. 20.2 LTAIPBG), aplicant-los de manera proporcional a l'objecte i la finalitat de la protecció de la confidencialitat (evitar una alteració fraudulenta de la lliure competència i un perjudici en la posició de competidora de l'empresa afectada en futurs procediments) i tenint en compte l'eventual concurrència d'un interès públic superior que pugui justificar l'accés (art. 22.1 LTAIPBG), com l'exercici de l'activitat sindical i la defensa dels drets de les persones treballadores.

En el cas que ens ocupa, el cert és que l'empresa no ha justificat adequadament i suficientment la condició de secret tècnic i comercial que invoca en relació amb determinada informació (apartats 1.3, 4.2 i 4.3). Tampoc es pot considerar que la lacònica afirmació que es fa sistemàticament en relació amb la resta d'apartats de que és informació basada en el coneixement i experiència adquirida per l'empresa, suposi una justificació vàlida de la confidencialitat que se li atribueix. I menys encara que s'hagi acreditat mínimament quin és el perjudici en els seus interessos econòmics que es pugui derivar de l'accés del representant legal de les persones treballadores al contingut de l'oferta. Igualment, el CCM no ha ponderat adequadament al cas la concurrència dels límits al·legats, considerant especialment la legitimitat de la persona reclamant i la finalitat de l'accés que reclama.

4. *Sobre la condició de representant legal dels treballadors de la persona reclamant i la finalitat de l'accés*

La persona reclamant demana la informació per a l'exercici de les funcions pròpies del representant legal dels treballadors, condició que no ha qüestionat ni el CCM ni l'empresa CESPÀ i que, per tant, es dóna per acreditada. D'acord amb aquesta condició, l'article 64 de l'Estatut dels Treballadors (Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors) li atribueix un dret d'accés específic i instrumental per a la garantia del seu lliure exercici de les funcions de representació i defensa del personal que li corresponen, en relació amb la informació relativa a qüestions que puguin afectar el personal, que s'afegeix al dret que li correspon, com a ciutadà, d'accedir a la informació pública. Correlativament a aquell dret, l'article 65.3 de l'Estatut dels Treballadors li imposa un deure de secret en relació amb la informació que obté de l'empresari en exercici de les seves funcions.

Ni una ni altra cosa semblen haver estat ponderades i avaluades per l'Administració ni per l'empresa afectada com correspondria, malgrat que la persona reclamant ha estat clara i reiterativa en justificar l'accés en la voluntat estricta de *"saber fins a quin punt pot afectar als treballadors i treballadores subrogats per a realitzar aquest servei, ja que es evident que depenent del que en la oferta guanyadora d'aquest contracte s'hagi acordat es poden incomplir certes obligacions legals envers les persones treballadores"*, reiterant que *"no tinc cap interès en la informació que no tingui que veure amb els drets del treballadors i les seves possibles afectacions"*, però com que no se li ha permès la visualització de l'oferta completa, *"no sabré mai si pot o no afectar d'alguna manera als treballadors. En concret hi ha un apartat de la informació no entregada que només per el seu títol, es amb l'únic que amb puc basar, crec que pot afectar directament als treballadors i treballadores: 3.6 CRITERIS D'HOMOGENEÏTZACIÓ DELS SERVEIS. 4.1 PLA EXPLOTACIÓ."*

Efectivament, la condició de representant legal de les persones treballadores i la protecció de les funcions que li corresponen en exercici del dret fonamental a la llibertat sindical haurien hagut de merèixer una especial consideració tant per a l'Administració com per a l'empresa. La Directiva (UE) 2016/943, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, relativa a la protecció dels coneixements tècnics i la informació empresarial no divulgats (secrets comercials) contra la seva obtenció, utilització i revelació il·lícita (en endavant, Directiva 2016/943), preveu expressament en el considerant 18 que és lícita *"la obtenció y revelación de secretos comerciales en el marco del ejercicio de los derechos de información, consulta y participación de los trabajadores, de conformidad con el Derecho de la Unión y del Derecho o las prácticas nacionales, y del ejercicio de la defensa colectiva de los intereses de los trabajadores y de los empresarios (...) sin perjuicio de cualquier obligación de confidencialidad relativa al secreto comercial o de cualquier restricción relativa a su utilización que el Derecho de la Unión o nacional impongan al destinatario o a la persona que obtiene"*

la informació". D'acord amb això, l'article 3.1.c d'aquesta Directiva considera lícita l'obtenció d'un secret comercial quan derivi de "*el ejercicio del derecho de los trabajadores y los representantes de los trabajadores a ser informados y consultados, de conformidad con el Derecho de la Unión, y el Derecho o las prácticas nacionales*", i així es preveu també transposar-ho a l'article 2.1.c del Projecte de Llei de Secrets Empresarials actualment en tràmit al Congrés dels Diputats (121/000012).

Considerant aquesta habilitació específica de la Directiva i tenint en compte el deure de secret dels representants dels treballadors en relació amb la informació que obtinguin en aquesta condició regulat al dret intern (art. 65 ET), que impedeix a la persona reclamant fer un ús de la informació fora de l'àmbit estricte de l'empresa i per a una finalitat diferent de la defensa dels drets de les persones treballadores, no resulta justificat fer prevalent la protecció de la confidencialitat per damunt del seu dret d'accés, tenint en compte que de l'accés no se'n pot derivar un dany efectiu als interessos econòmics de l'empresa ni a les condicions de lliure competència que protegeix el límit.

5. Valoració de les al·legacions

L'empresa afectada per l'accés, CESPÀ, autora de l'oferta a la qual es demana l'accés, ha estat part del procediment de sol·licitud d'accés en haver-li traslladat el CCM la sol·licitud i haver-hi formulat al·legacions en contra. Excepte pel que fa al preu unitari, el CCM ha acceptat les al·legacions i ha fet seva la declaració de confidencialitat de la resta de la documentació que es relaciona als antecedents, que n'ha comportat la desestimació del seu accés.

En el procediment de reclamació, la GAIP ha garantit igualment la participació de CESPÀ en el procediment de mediació, i la seva oposició a negociar un acord amb la part reclamant va motivar la finalització d'aquell procediment i la finalització de la tramitació de la reclamació amb Resolució d'aquesta Comissió.

Les al·legacions oposades a l'accés per l'empresa CESPÀ invoquen, en uns casos, "*secret tècnic i comercial*", sense precisar ni tan sols mínimament quines dades concretes podrien tenir aquesta consideració d'acord amb el requisits establerts per l'article 2 de la Directiva 2016/943. El segon motiu en què l'empresa al·legant justifica la condició de confidencialitat és el fet que la informació aportada en l'oferta està basada en el seu coneixement tècnic i la seva experiència, cosa que tampoc justifica adequadament que no sigui informació coneguda o accessible per part de persones introduïdes en els cercles en què s'utilitza aquesta informació, ni que tingui un valor comercial precisament per ser secreta, tal i com requereix aquell article.

Cal diferenciar entre el que és informació relacionada amb l'activitat de l'empresa i amb el coneixement que té del sector, del servei o del negoci al qual es dedica, d'allò que pot ser considerat com a secret comercial o informació confidencial. La citada Sentència del Tribunal General

ECLI:EU:T:2017:4, de 13 de gener de 2017 ho estableix clarament en dir que: *“para justificar la denegación de acceso a un documento, no basta, en principio, que ese documento se refiera a una actividad o un interés comercial mencionados en el artículo 4 del Reglamento n.º 1049/2001, y la institución de que se trata deberá también explicar en qué modo el acceso a ese documento podría perjudicar de manera concreta y efectiva a un interés previsto en ese artículo (sentencias de 28 de junio de 2012, Comisión/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, apartado 116; de 28 de junio de 2012, Comisión/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, apartado 57, y de 27 de febrero de 2014, Comisión/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, apartado 64). Por lo que respecta al concepto de intereses comerciales, según la jurisprudencia toda la información relativa a una sociedad y a sus relaciones de negocios no puede considerarse digna de la protección que debe garantizarse a los intereses comerciales con arreglo al artículo 4, apartado 2, primer guion, del Reglamento n.º 1049/2001, si no se quiere frustrar la aplicación del principio general consistente en conceder al público el acceso más amplio posible a los documentos en poder de las instituciones (sentencias de 15 de diciembre de 2011, CDC Hydrogene Peroxide/Comisión, T-437/08, EU:T:2011:752, apartado 44, y de 9 de septiembre de 2014, MasterCard y otros/Comisión, T-516/11, no publicada, EU:T:2014:759, apartado 81).”*

Tal i com s'apunta al FJ 3, les al·legacions de l'empresa no aconsegueixen amb aquesta obligació de concretar quina informació és secreta i justificar-ho, ni tampoc motiva el perjudici que li causaria en el seus interessos econòmics o en la seva posició competitiva l'accés a l'oferta presentada que es reclama, considerant que el demana un representant legal de les persones treballadores. En aquest sentit, cal reiterar novament que la finalitat i la justificació d'aquesta excepció al règim de transparència dels procediments contractuals és evitar que els competidors puguin obtenir il·legítimament, per aquesta via, una millor posició competitiva, finalitat que no és aplicable al cas, considerant que l'accés no el demana un licitador o una empresa que pugui ser, en un procediment futur, competidora de l'al·legant.

Aquesta Comissió considera, a més, que ha de ser apreciat l'interès públic en l'accés que es reclama no solament en termes de garantia de la transparència sinó especialment en termes de protecció de la llibertat sindical i garantia del dret d'accés a la informació que pugui tenir impacte en les condicions laborals. En aquest sentit, és destacable que les al·legacions de l'empresa no hagin fet ni tan sols un esment per aclarir si la informació que és pretén excloure de l'accés pot tenir o té impacte en les condicions de prestació de servei, tal i com demana la persona reclamant. A la sessió de mediació es va negar genèricament aquest extrem, però de la consulta de l'expedient al què ha tingut accés aquesta Comissió se'n desprèn que, efectivament, en algun dels documents existeixen referències al règim horari o de jornada, la dotació dels equips o altres elements que poden tenir interès per a la persona reclamant, i que no es justifica que puguin ser considerat com a secret comercial ni informació confidencial.

Per les raons exposades, es desestimen les al·legacions formulades per CESPÀ.

6. *Estimació del dret, format de l'accés i ajornament del lliurament de la informació reclamada*

En base a les consideracions fetes als FJ anteriors, és procedent estimar el dret de la persona reclamant a obtenir l'accés a la informació reclamada, és a dir, a la part de la documentació de l'oferta de CESPÀ que li va ser desestimada per la Resolució del CCM.

L'accés es realitzarà amb vista dels documents, per a la qual cosa el CCM haurà de facilitar a la persona reclamant la consulta presencial de l'expedient relatiu a l'oferta de CESPÀ objecte de reclamació, i la persona reclamant ha de tenir present que no en pot fer difusió externa ni donar-li un ús diferent a la defensa dels drets i interessos del personal davant de l'empresari, pròpia de la seva condició de representant legal de les persones treballadores.

Tanmateix, tenint en compte que, d'acord amb l'article 47.2 de l'RGAIIP, "*si en el procediment de resolució hi ha hagut l'oposició de terceres persones, l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acord o la resolució*", el CCM demorarà l'accés material a la informació reclamada i estimada fins al moment de la fermesa d'aquesta Resolució.

L'empresa CESPÀ haurà de comunicar puntualment a l'Ajuntament, si escau, la presentació de recurs contra aquesta Resolució i la petició de mesures cautelars de suspensió de la seva execució, i la decisió que adopti el Tribunal en relació amb aquest incident.

7. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "*l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió*". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix l'obligació de facilitar la informació dins del termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment, i que la desatenció d'aquest requeriment pot donar lloc a l'exigència de responsabilitats en el marc del règim

sancionador previst a la mateixa llei. Concretament, a la vista de la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, la desatenció dels requeriments d'aquesta Comissió constitueix una infracció qualificada de molt greu que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG. Amb aquesta finalitat, l'article 49.2 RGAIP preveu que la Comissió n'informi als òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos per l'Administració i que se n'hi faci difusió mentre duri l'incompliment.

8. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 29 de juny de 2018, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 95/2018 i declarar el dret a accedir amb vista a la documentació inclosa en l'oferta feta per CESPÀ en el procediment de contractació indicat als antecedents.
2. Requerir al Consell Comarcal del Maresme a que faciliti la consulta de la informació estimada per l'apartat 1 en els deu dies següents a què hagi transcorregut el termini per interposar-hi en contra recurs per part de l'empresa afectada que s'ha oposat a l'accés, CESPÀ. Per tant, tret que l'empresa comunicui al Consell Comarcal del Maresme que ha recorregut la Resolució i n'ha demanat cautelàriament la suspensió, l'accés s'ha de facilitar a la persona reclamant en el període comprès entre els dos mesos i deu dies i els dos mesos i vint dies, a comptar des de la data de recepció d'aquesta Resolució per part de l'empresa CESPÀ.
3. Requerir al Consell Comarcal del Maresme a que informi puntualment la GAIP de les mesures adoptades en compliment d'aquesta Resolució.
4. Requerir a la persona reclamant que mantingui, sota la seva responsabilitat, el deure de confidencialitat respecte de la informació obtinguda que hagi estat així qualificada per l'empresa i el CCM, evitant que caigui a mans d'empreses competidores.

5. Requerir a CESPÀ que informi la GAIP sobre la data de recepció de la notificació d'aquesta Resolució i, eventualment, sobre la presentació d'un recurs contenciós administratiu contra ella, dins dels cinc dies següents a què tinguin lloc.
6. Convidar la persona reclamant a informar la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu de l'execució d'aquesta Resolució.
7. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 95/2018, notificar aquesta Resolució a les parts i a l'empresa afectada que ha comparegut en el procediment i disposar la seva publicació al web de la GAIP.

Barcelona, 29 de juny de 2018

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Els terminis donats en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a la GAIP, per tal que la comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adrexi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.